

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nucleus Casuum Conscientiæ Sive Brevis Notitia Eorum
quæ scitu vel necessaria, vel valde vtilia sunt
Confessarijs in primo ingressu ad audiendas Confessiones**

Agostini, Giuseppe

Coloniae Agripp., 1644

De Censuris, & primò de Excommunicatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41767

tio maior, Papæ reservata: & similiter suspensio ab Ordine, si simoniacè sit ordinatus. Agunt præterea de simonia *Filiuc. tom. 3. tract. 45. Tolet. lib. 5. cap. 84.*

DE CENSURIS, ET primò de Excommunicatione.

1 **C**ensura est pœna Ecclesiastica spiritualis, priuans hominem his, vel illis bonis spiritualibus Ecclesiæ, Est autem triplex: Excommunicatio, Suspensio, & Interdictum.

2 Excommunicatio est censura Ecclesiastica, priuans hominem baptizatū bonis communibus Ecclesiæ: omnibus, si sit excommunicatio maior: vel aliquibus, si sit excommunicatio minor.

3 Minor excommunicatio priuat solum participatione passiva Sacramentorum, & electione passiva ad beneficiū: & incurritur solum per participationem, seu communicationem prohibitam, & deliberatam cum excommunicato excommunicatione maiori: non quidem quocumque, sed qui fuerit publicè denunciatus, vt talis: vel fuerit publicus percussor

cussor Clerici, ita ut nulla tergiuersione cæleri possit: etiam si talis communicatio fuerit solum peccatum veniale.

4 Ex hoc sequitur, nunc excommunicatos excommunicatione maiori, esse duplicis generis: alij enim dicuntur non tolerati ab Ecclesia, & consequenter vitandi, & sunt duplicis classis predictæ: alij dicuntur tolerati, & sunt omnes alij, quomodocumque excommunicati, siue publici, siue privati: cum quibus licet communicare ex parte nostri licet ipsi se gerere debeant tamquam excommunicatos.

5 Excommunicatio maior priuat omnibus bonis communibus Ecclesiæ: participatione actiua, & passiva Sacramentorum, participatione communis suffragiorum, communicatione in diuinis Officijs, & sepultura Ecclesiastica, electione ad beneficia, iurisdictione Ecclesiastica in foro exteriori, communicatione forensi, & simili conuictu, & continetur eo carmine.

Os, orare, vale, communicatio mensa, negatur.

6 Qua

6 Quæ Verba benè explicat *Fillius.*

tom. 1. tit. 13. c. 5. Excommunicatio maior non contrahitur, nisi per peccatum mortale cum contumacia in Ecclesiam. Est autem hæc contumacia, cum quis sciens aliquam rem esse prohibitam ab Ecclesia sub excommunicatione, nihilominus illam committit. Unde ignorantia excommunicationis excusat in foro conscientia à contractione illius.

7 Excommunicatio est etiam duplex: alia à iure, alia ab homine: illa continetur in iure, hæc fit per sententiam Iudicis, aut præceptum Superioris: ad illam non requiritur monitio, nam ius est loco monitionis; ad hanc requiritur. Item alia est latæ sententiæ, alia ferendæ, quæ dicitur comminatoria: illa incurritur ipso facto, hæc non item, sed, supposito delicto, debet per Superiorem infligi. Non potest autem infligi propter peccatum merè præteritum, nisi fuerit prohibitum sub pœna excommunicationis ferendæ.

8 In aliquo casu necessitatis, siue temporalis, siue spiritualis, & ad correctionem excommunicati, licet cum illo

conuersari, etiamsi non sit toleratus:
quod continetur hoc versu.

*Vtile, lex, humile, res ignorata, ne-
cesse.*

Quæ etiam verba explicat idem *Fillius*.
lo. cit. c. 6. Qui communicat cum aliquo
excommunicato vitando, participans
cum illo in crimine, propter quod est
excommunicatus, confirmando illū in
sua contumacia, quod est participare in
crimine criminoso; est similiter excom-
municatus eadem excommunicatione
maiori.

9 Communicare in diuinis Officijs
publicis cum excommunicato vitando;
regulariter est mortale: in humanis verò
potest esse veniale, nisi adsit cōtempus,
& scandalum. In quibus verò casibus
incurratur maior excommunicatio;
pertinet ad omnes materias particula-
res, nec possunt ad pauca aliqua capita
reduci: & similiter, quæ nam excommu-
nicationes sint, aut non sint reseruatæ;
legite Suarium de excommunicatione.
Et fusissimè habentur in libello edito
iussu Archiepiscopi Bononiensis, qui
postea fuit Gregorius XV. cui titulus
est.

est, Memoriale Clericorum: vbi etiam habetur Catalogus suspensionum: Nos breuitati consulimus.

10 Excommunicatio, si non est reseruata, potest à quolibet Confessario absolui; si verò est reseruata; absoluitur ab habente auctoritatem, siue ordinariã, siue delegatã respectiue, aut beneficio Bullæ, aut Iubilei, aut per priuilegiũ.

11 Sacerdos excommunicatus, si celebrat, fit irregularis, si sit in maiori excommunicatione, non autem si sit in minori: tunc enim solum peccat communicando se. Agunt de excommunicatione *Suar. de cens. disp. 8. cum seq. Filliuc. loc. cit. Bonac. tom. 1. tr. de cens. disp. 2. Tolet. l. 1. à c. 4.*

DE SVSPENSIONE.

SVspensio est Ecclesiastica censura, per quam impeditur Clericis vsus Officij, aut beneficij Ecclesiastici. Quare duplex est: alia ab officio, alia à beneficio, vel certè ab vtroque. Differt autem suspensio à depositione, aut degradatione, quia hæ sunt ex se perpetuæ,